

често за обичая се поканват ходжи, религиозни лица и от други съседни села, за да има молитвата по-голяма сила.

Сутринта на деня, в който е решено, че ще се прави обичаят, религиозните лица и децата се събират край чешмата и отиват на селското гробище. Задължително условие за участниците в ямур дувасъ е да не са яли и пили нищо от предната вечер, след *акшам намазъ*, вечерната молитва. В средата на гробището ходжите и децата сядат и четат молитви, молят се за дъжд. Според обичая, за да завали дъжд, докато се молят, децата трябва да плачат. На гробището могат да присъстват и възрастни мъже и жени, но те не вземат активно участие в молитвите. След гробището ходжите и децата четат молитва на мястото, където ще се проведе обичаят. Децата хвърлят камъни във водата, пръскат се с вода и през сълзи се молят: *Аллах, йамър гетирмеси* (Господи, дай дъжд, донеси дъжд). Според народната традиция на ямур дувасъ децата трябва много да плачат, за да стигнат молитвите до Аллах. *Както се леят сълзите им, тъй да са лей дъждът.*

Курбанът се приготвя и изяжда там, където е клан. Съществува вярване, че за да се чуят молитвите и завали дъжд, той трябва да се изяде още същия ден. Ако нещо остане, се раздава на бедни хора и вдовици, но не трябва да пренощува. Народната вяра повелява, че ако всичко се изпълни както трябва, до вечерта завалява. *Почва да гърми, да са сватка и пада дъжд.*

СПАСОВДЕН (*подвижна дата*)

Отбелязва се от ромите християни на 40-ия ден от Великден, винаги в четвъртък. Този празник е свързан с култа към починалите предци. Съществува вярване, че от първия Велики четвъртък (четвъртъкът преди Великден) душите на мъртвите са на земята, *идват на гости на живите*. Според поверието рано сутринта на Спасовден душите на всички покойници отново се прибират. *От Великден до Спасовден Раят е отворен и на Спасовден го затварят.*

Основен обичай на Спасовден е раздаване на храна на гробището или из махалата за душите на мъртвите, за *Бог да прости*. На този ден задължително се раздават червени яйца, които жените боядисват от предния ден, козунак и череши. Подобно на околното българско население, и ромите от района се стремят да сложат храната за раздаване в нови, предварително подготвени съдове – чинийки, чашки, купички, канички – *кой каквото си е решил*.

Според народната традиция при раздаване на храна никога не се стъпва на прага на къщата. Това става от или вътрешната, или от външната